

KANALEN

Utgåva #3 2021/2022

5 SAKER JAG ÖNSKAR ATT JAG VISSTE INNAN JAG BLEV CHEFREDAKTÖR

Så är läsarens tredje och näst sista utgåva av Kanalen här. I över ett halvår har jag varit chefredaktör för tidningen, och tiden har gått oväntat snabbt. Att ha den här rollen var på många sätt inte alls som jag hade väntat mig, och under de gångna månaderna har jag samlat på mig ett par mer eller mindre oväntade lärdomar.

1. Det går inte att synka åtta personers scheman.

Aldrig hade jag kunnat ana att den största utmaningen det här året skulle vara att hitta tider för möten där fler än hälften av ledamöterna kunde delta. Men ännu lever hoppet om att hela HU 21/22 ska samlas åtminstone en gång till. Till dess får vi leva på en suddig grupp bild från september.

2. En deadline är sällan en dead line.

Och det är så det måste vara. För vi som skriver, illustrerar, designar och korrekturläser gör det på vår fritid. Även om det innebär uppskjutna deadlines, och planeringar som behöver göras om, så är det okej. Det bästa med att bara ha drygt 100 läsare är att det aldrig finns någon press på oss att leverera.

3. Att skriva ledare är jättesvårt.

Därav: detta. Tre försök senare kan jag fortfarande inte komma på någonting som jag tycker som skulle vara tillräckligt intressant för någon annan att läsa om. Så i efterhand och på förhand ber jag om ursäkt för halvdana ledare som alltför ofta desperat skrivits om timmarna innan publicering. Ja, så även den här gången.

4. Om du försöker designa en 20 sidor lång tidning på din laptop kommer den krascha.

Men tack och lov kommer den mirakulöst återhämta sig efter två dygns mörker, utan någon förklaring. Halva designen kommer dock vara försvunnen, och efter det kommer du missbruka kommandot ctrl+s för all framtid. Och köpa en bättre dator.

5. Att tala med en vägg är hemskt.

Efter att ha hållit i ett zoom-möte förstår jag plötsligt alla föreläsare som desperat blickar ut i cyberrymden och önskar att åtminstone en zoom-kvadrat ska ge någon respons. Det och gruppchattar som ekar tomma på svar är vad jag kommer sakna minst när jag lämnar rollen om ett par månader.

Bortom alla dessa erfarenheter är det otroligt givande och roligt att ansvara för Kanalen, och jag har aldrig ångrat att jag åtog mig uppdraget. Känslan av stolthet när ännu en utgåva publiceras är oslagbar, och det gör att allt det hårda arbetet betalar sig. Jag hoppas att mina ledamöter känner samma sak!

Alexandra Andersson
Chefredaktör 2021/2022

INNEHÅLL

Lär känna oss i redaktionen 4

STUDENTLIV

Dagboksanteckningar från ettan 5-7

Kemis Åre-Tripp 8-10

Om bra och mindre bra dagar 11-13

"VETENSKAP"

Hur många lövträd går det på ett husdjur? 14-15

KULTUR

HU:s boktips 16-17

UNDERHÅLLNING

Memes 18-19

Kanalens kluriga kordsord 20-21

REDAKTIONEN

Agnes Ungman
Text & design

Alexandra Andersson
Text, korrektur & design

Emmy Albinsson
Text

Gabriel Stupak
Korrektur

Kristina Matty
Design

Lamisa Uddin
Illustration, text & korrektur

Lina Löfstrand
Text & korrektur

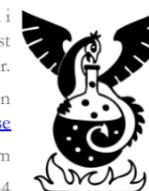
Sandra Ly
Illustration, korrektur & design

Kanalen är en del av THS Kemisektionen. Uttalanden i tidningen representerar, om annat ej anges, endast skribentens åsikter.

Ansvarig utgivare: Alexandra Andersson
cred@k.kth.se

Dragskåpet, Teknikringen 36B, 114 28 Stockholm

Org. Nr: 802413-2154

Omslag: Alexandra Andersson

Layout: Alexandra Andersson, Sandra Ly, Kristina Matty & Agnes Ungman

Hemsida: kongligkemi.com/kanalen-issues

Instagram: @hvittherhetsutskottet_hu

Skicka insändare till kanalen@k.kth.se

LÄR KÄNNA OSS I REDAKTIONEN

linjär interpolation

Nystartad kurs i inledande kemiteknik visade sig kräva bortglömda/förträngda förkunskaper inom matematik.

get back time iphone

Ingen dröm om tidsresor, utan bara en kombination av bristande engelska och en önskan att återställa tidtagaruret som jag råkade nollställa. Spoiler: det går inte.

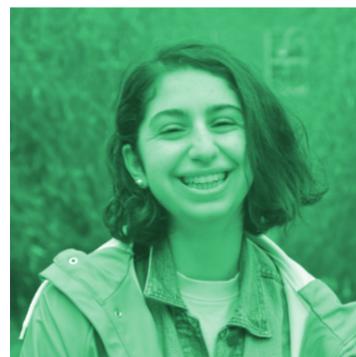
why do they sell nun-farts in san miguel de allende

Nån mexikan hade lite för roligt vid namngivningen av sin nya chokladpralin.

pickled mustard seeds

Skulle tydligen funka bra som vegansk kaviar men har inte provat ännu :P

kobba food

Det visade sig att de hette "Kibbeh"!

bästa och billigaste studentstäderna i Europa

giraffe drinking water

Jag fick tips av en vän att googla detta och jag blev inte besviken. Giraffer är oväntat viga!

hur får man bort gurkmeja

Jag blev introducerad till konsten att laga egen tikka masala och skulle självklart replikera succén hemma, vilket resulterade i att köket, matlådan, jag och min vita tröja (som jag inte ens hade på mig?????) lyste gult...

DAGBOKSANTEKNINGAR FRÅN ETTAN

Text: Agnes Ungman Illustration: Sandra Ly

-I VÄNTAN PÅ OVVEN-

AUGUSTI 2021: NOVIS

Två veckor omringad av mottagarnas märkesprydda ovvar. En kort tids beröring av det gyllene tyget under ovveprovning gav försmak på livet som fulländad kemistudent. Längtan är frapperande...

SEPTEMBER: BEGYNNANDE INGENJÖR UR FOKUS

Mobilskärm fylld av Canvasnotiser. Frenetiskt klickande på oklickbara zoomlänkar. Skrämmande insikt om att den största faran på labbet är den mänskliga benägenheten till munpipettering. Besök på främmande fysikmarker under nØllepubbrunda resulterar i långvarigt köande och en stolt erövrad Schrödingers katt. Första märkena omsorgsfullt placerade i hög på nattduksbordet...

OKTOBER: [OVVELÄNGTAN]>>[PLUGGVILJA]

Nollespex går av stapeln och första tentaP dans. Mardrömmar fylls av aminosyror hoppandes mellan HOMO och LUMO. Hoppet om ovven en morot för vidare plugg...

NOVEMBER: SMÄLTPUNKT

Acceptans över livet som teknologstudent inger sig i takt med Taylors omvälvande utveckling av e.

"- Visst sa de att ovveleveransen skulle komma i november?"

- Hörde från någon att de förra året kom fram i mars..."

DECEMBER: AVSAKNAD REFLEKTION

Insikt om att jullov är ett okänt fenomen för schemaläggare anställda vid KTH. Utsikt om att hoppet om ovvens ankomst är lika mörkt som eftermiddagens powerwalk mellan F1 och Alba...

JANUARI 2022: NYSTART

Nytt år. TentaP 2 avklarad. Livsglädjen stiger med nya, fräscha kurser. Hoppet om gyllene klädedräkt gör sig åter påmint.

"Är det Postnord som står för leveransen?..."

FEBRUARI: [EKANDE RESONANS]

Många frågetecken till trots,

inga gensvar återfåtts...

...ONSDAG 23 FEBRUARI KL. 22.11: NOTIS OM MAIL

Öppnar inkorgen. Läser ämnesraden. Övertygad om att datorskärmens ljuspartiklar träffat näthinnan snett och förvrängt bokstävernas ordning till den mening som tidigare endast ekat i fantasin. Läser igen men raden förblir oförändrad.

Ovveleveransen är här!!!

...

VÄNTAN PÅ OVVEN HAR FÖR ETTAN VARIT LÅNG, MEN DET ÄR NU DAGS ATT VÄSSA NÅLEN, SPÄNNA TRÅDEN OCH KOMMA UT I LIVET SOM FULLÄNDAD KEMIST MED SPRÅNG!

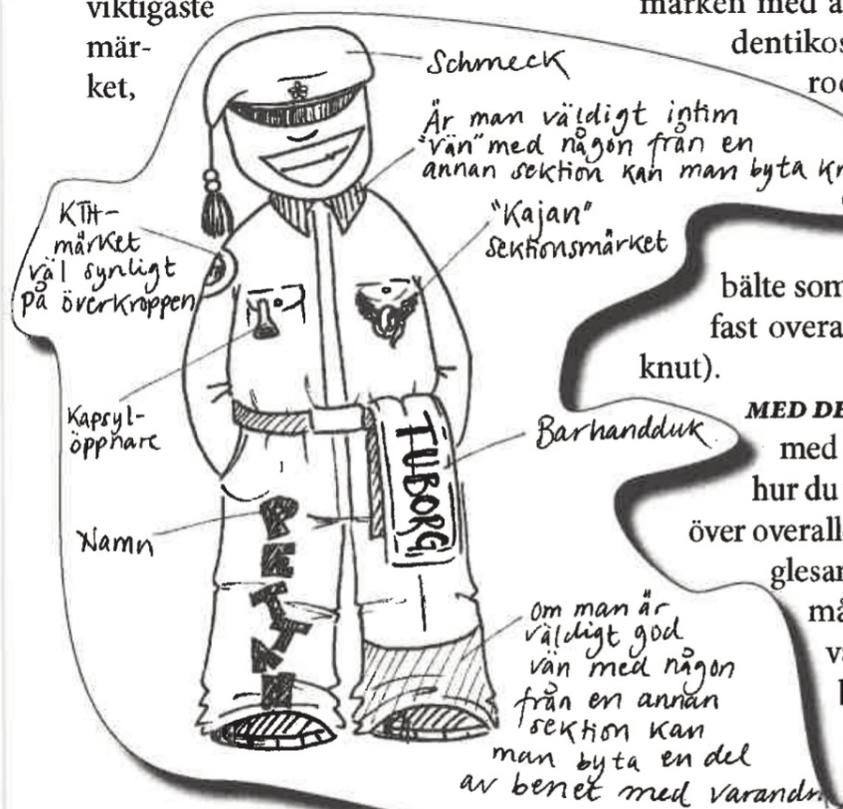
För att ettan, okunnig och oerfaren som den är, inte ska märka sin gyllene klädnad med pinsamma felaktigheter (att sy fast namnet på fel ben, placera kajan någonstans som inte heter vänster bröstficka eller försöka sig på kaststygn igenom en ficka (som då blir igensydd och därmed obrukbar) är bara några exempel på nybörjarmisstag som riskerar att orsaka men för livet) tog HU sin dyrbara tid för att gå igenom Kanalens anrika arkiv och fann en exemplarisk ovveguide för ettan, som en hjälp på vägen mot en presentabel representation av den gyllengula dräkten.

OVERALLSGUIDE

VAR PÅ ÄPS:EN i lördags och fick se många av Er (studiekamrater i Ettan) bära Era skinn för första gången sedan ni fick dem på Tackfesten, vilket ju var kul att beskåda. Mindre kul var att nästan allas (förutom mitt förstås) hade lika många märken som Droggs, det vill säga inga alls. Förvisso vackert med gult, skillnaden är att Era skinn är overaller som helt enkelt ska prydas med märken och annat, så ni har ingen ursäkt. Med Berzelii nu i antågande är det med andra ord bara att sätta igång.

FÖRST DET MEST elementära från sångbokens etikettsidor: namnet ska stå i fram på höger byxben (lodrätt) och det viktigaste märket,

Kanalen nr 2 2006
10

sektionsmärket med salamandern, ska finnas på (inte i) vänster bröstficka (närmast hjärtat). Det märket är alltså ett måste. Mer inofficiellt är det sed att ha KTH-märket på överkroppen och Bergsmärket på baksidan. Om du har medaljer ska även de finnas på vänster bröst. Stumpar från andra sektionsoveraller tyder på umgänge med motsvarande sektionsmedlem. I övrigt bör du tänka efter hur många märken du ska skaffa inom den närmaste framtiden och hur mycket du vill lägga ut (ettärke kostar oftast 15 eller 20 kr styck).

Du kan få tag i runt trettio märken från TLC, sedan får du köpa (eller byta) hos andra sektioner och skolor eller köpa märken med andra ursprung än studentikosa (t.ex. märken med rockband). En kul detalj är att använda stora, fyrkantiga märken som bälteshållare (du bör absolut ha bälte som är snyggare och håller fast overallen bättre än en ärmknut).

MED DET I åtanke kan du sedan med fördel bestämma dig för hur du vill distribuera märkena över overallen – jämnt utspritt (och glesare om du inte har väldigt många) eller tätt på utvalda ställen (förslagsvis benen som kommer att synas överlägset mest åren framöver) med

OVERALLSGUIDE

endast ett mindre antal märken på övriga kroppsdelar (armar, bröst, etc.)? En smaksak och jag valde det senare alternativet, vilket dock krävde tjugo (de flesta hyfsat stora) märken för att fylla hela vänster framben (annars ser det bara ofärdigt ut) med önskad effekt (det blev nästan lika tätt som en pH-overall), så utifrån det kan du räkna ut vad som krävs på andra ytor. Ett tips är att lägga ned overallen och pussla runt med alla märken du har tills just du blir nöjd och sedan fotografera den. Då vet du var alla ska sitta och själva sömnaden kan börja.

NÄR DET GÄLLER märkena är det väl enklast att sy (inte limma) för hand, men om du är lat eller har många märken som ska sys på kort tid kan du sprätta upp benen (och ev. armarna) och sy med symaskin (om detta kommer att ske många gånger kan det varar värt att sy dit dragkedjor). Syr du för hand (vilket går rätt fort när du fått in snitsen) tycker jag att du ska kasta och inte tråkla. Kasta innebär att du siktar precis utanför märket (var noggrann med det så sitter märket tajtare) när nålen ska upp igen på utsidan av overallen för att sedan intill borra nål och tråd genom kantsömmen på märket på väg ner igen, under ytan förflytta nålen till nästa uppstick (mellan en halv och en centimeter framåt; för nålspetsen längs undersidan så ser du var du är) och inleda samma procedur igen. Viktiga saker är att tänka på är att ha ena handen vid undersidan

hela tiden så att du inte syr igenom både fram- och baksida på overallen, att inte sy igen de olika fickorna när du syr i närheten och att sträcka ut overallen ordentligt om du ska sy på utsatta ställen som greningen där dina rörelser annars kommer att slita sönder märkets söm. Använd knapp- eller säkerhetsnålar när du börjar sy ett nyttärke och se till att inte nålen tappar tråden (båda åtgärder sparar massor av tid...). Använd tråd som matchar märkets kant. Avsluta med att sy flera stygn runt varandra på undersidan vid båda trådens ändar så att sömmen håller och någon rycker bort märket.

SEDAN KOMMER DU till namnet där den största individuella variationen finns. Låt fantasin flöda, hitta något snyggt typsnitt på datorn, köp snygga tyger, och så vidare. Här kan det vara motiverat att sprätta och sy sicksack med symaskin, då tygerna inte har samma fina kant som märkena och därmed kan fransa. Om du ska sy för hand kan du först sy ihop dubbla lager av bokstaven och sicksacka kanten med symaskin så att det håller bättre, eller helt enkelt sy väldigt tätt för att dölja och förhindra fransar (tar dock garanterat tid). Ett bra sätt att stabilisera tyget är att först köpa och stryka på vliselin på den sida av tyget som ska bli undersida av bokstäverna och sedan börja klippa ut och sy. Lycka till.

Johan Schoug

Kanalen nr 2 2006
11

Hej hopp störtlopp!

Årets KÅT, som står för Kemis-Åre-Tripp även om årets upplaga mer passande hade kunnat heta Krånglig-Återbetalnings-Terror, var inte helt främmande till Murphys lag.

Resan bokades redan i somras och de individuella biljetterna såldes i november. Vaccinen rullade ut, restriktioner efter restriktioner släpptes och hoppet var högt. Sen slog omikron till med alla dess komplikationer. Vilket (i all rimlighet) ledde till flera avbokningar, både i god tid och precis innan med positivt PCR-test. Detta startade ett inslag som skulle bli den återkommande röda tråden för detta äventyr: krångel med försäkringsbolaget och många samtal till Skistars kundtjänst.

Lite bonuskrångel innan avfärd kom i form av Skistars vassa Facebook-stalkningsförmågor. Ett trevligt och fint formulerat hot-mail (inte att förväxla med Microsofts mailtjänst Hotmail) trillade in och KÅT fick ändra sitt sedan länge beprövade koncept. Ytterligare en stuga, denna gång uppe i Björnen, bokades och boendefördelningen gjordes om approximativt 17 gånger. Men följandes Tegnells och Skistars alla krav kom vi till sist iväg.

Veckan innan hade det varit regnstorm i REGIONEN men från och med att vi stannade för nuggets-paus klockan 4 på morgonen i Sundsvall var det vitt på marken. Det var ett slitet men skidtaggat gäng som rullade in i ett snötäckt Åre i god tid till incheckningen. Eller åtminstone dit vi trodde incheckningen var. Efter nästan 1,5 timmar av rullande tummar och suktande blickar mot backen blev vi införstådda med att Skistar hade givit oss fel information. Plötsligt befann vi oss i en kamp mot klockan.

Den rätta incheckningen var nära en kilometer bort och vår genomsnälla busschafför ställde upp för att köra oss och vår packning dit. Men han behövde följa EU-lagar gällande körtid och det började bli extremt tajt med minuterna. Nervöst väntande kom till slut de sista toalettbesökarna på bussen och vi blev hastigt avsläppta dit vi skulle.

Allt var frid och fröjd. Förutom för grabben som glömde sin plånbok på bussen, men även det löste sig till sist.

Äntligen var vi framme! Trots morgonförseningarna fick de flesta in många timmar skidåkning första dagen innan nästa prövning kom. Våra stugor låg nämligen en kilometer bort från väskförvaringen och det dåvarande vägunderlaget skulle fallit Nils van der Poel helt i smaken. Halkandes på isen kom alla kemisterna till slut förbi Ica Maxi. Förutom de smarta som till stugan beställde en taxi.

Dagarna flöt på. Kalas på kvällarna, lite för sega mornar, ihopsamlade av skidtimmar och alldeles stendöda post-skidåkning-tupplurar innan kalaset började om igen. Varje stuga hade den obligatoriska taco-kvällen och eftermiddagstugmys i form av tv-tittning eller kortspel. Ett återkommande problem under denna tid var färre skidåkningstimmar än önskat som följd av för skojsiga kvällar. Detta problem är dock i högst grad självförvällat även om man gärna hade skyllt ifrån sig på högre makter såsom Murphys lag. Något annat som ställde till det för KÅT-kemisterna var storstadssyndromet, även känt som "Va, stänger systemet redan klockan 18?". Som de ingenjörer-in-training de är löste de problemet: genom att likt påskkäringar eller halloween-spöken gå kemist-stugorna runt för att se ifall någon kunde avvara något för en peng.

Inte ens själva dagarna väl på skidorten var KÅT besparade från den röda tråden. Första dagen fick en KÅT-åkare en knäskada i backen vilket resulterade i läkar-beordrat skidförbud. I mitten av resan fick vi den, i princip oundvikliga, första och, överraskande nog, enda covidsmittade under själva resan. Det satte fart på regelbunden observation av medboende, boendeflyttar och karantänarrangemang. I båda fallen ringdes både försäkringsbolaget och Skistars kundtjänst regelbundet.

Skiddagarna kom till sin ända och det blev dags att åka tillbaka till skolans verklighet. Efter logistikplanering av tredje graden var till sist alla kemister och den rätta packningen på plats. Under lastningens sista fas fastnade bussen, helt enligt KÅT-tradition, i en snödriva och vi fick gemensamt hjälpa till att gräva ut den.

Till skillnad från resan upp till Åre, där alla KÅT-åkare visade upp ett negativt snabbtest, resulterade hemfärden av alla symtomfria och maskbärande kemister i flera icke-godkända tester. Både i covid-19 och jämvikten. Det blev inga allvarigare konsekvenser av de failade covid-19-testerna än en veckas hem-karantän med viss feber. Konsekvenserna av missade bonuspoäng inför jämviktstentan återstår att se...

Nu när reseskildringen är över får den kära läsaren inte tro att resan endast var misstag. Allt gick inte perfekt men trots trasslet var resan förbaskat kul och definitivt värt det. Målet med resan uppfylldes: vi fick bra skidåkning, en välförtjänt plugg-semester och trevligt häng med gamla såväl som nya kemist-kompisar.

Har du någon gång möjligheten att under din studietid åka med på en KÅT-resa, ta den! Att få spendera skiddagar, oboy-frukostar och afterskifestande med sina pluggkompisar ger verkligen minnen som kommer leva kvar efter studietiden.

Med vänliga hälsningar,
Emmy
med KÅTAST-kompanjonerna Nora och Emil

PS. Om KÅT en covid-vinter är fantastiskt så är KÅT en vanlig vinter dundernajs. Åk på en sån om du får chansen. Det är sjukt skoj. Speciellt om de norska kemisterna är där.

PPS. Ett KÅT-äventyr tar aldrig slut och lever kvar i våra hjärtan och på KÅTASTE's (de tre ansvariga för kåt) att-göra-lista. För när man talar om trollen... Samma dag som jag började författa detta fick vi ett sms från försäkringsbolaget. De ville ha kompletterande uppgifter från Skistar och även ärendenummer som de hävdar att vi fått på mail. Spännande blir det då vi aldrig fått mail från dem och varken ett nytt telefonsamtal eller nya mail till dem har hittills löst det...

OM BRA OCH MINDRE BRA DAGAR

Text: Lina Löfstrand

Illustration: Lamisa Uddin

9:00 *Idag ska bli en produktiv dag! Jag ska göra x, y och z, och förstå flera svåra koncept jag haft problem med!*

9:05 *Jag förstår inte den första uppgiften jag försöker göra. Jag tittar på lösningsförslaget och försöker igen.*

9:10 *Det går fortfarande inte. Jag är värdelös och det är dags att hoppa av högskolan.*

9:12 *Vänta, nu förstår jag. Kanske finns det hopp ändå!*

9:30 *Jag har klarat två uppgifter på rad. Jag är helt otroligt grym, en mästare på den här kursen! Jag ska definitivt satsa på bra betyg!*

9:35 *Nu sitter jag fast igen. Universum är kallt och mörkt och jag borde aldrig ha börjat på högskolan.*

9:36 *Vänta, jag tittade på fel lösningsförslag. Jag hade visst rätt svar ändå.*

En gång i tiden ville jag se mig själv som en emotionellt stabil person. Sedan började jag på KTH. Kanske har högskolan bara lockat ur mig en instabilitet som alltid funnits djupt därinne, eller kanske har den hjälpt mig att utveckla den. Det är många aspekter av högskolan som drar energi; alla timmar av hårt arbete, alla deadlines som ska kommas ihåg, alla tidiga morgnar vid 8:00-föreläsningar och labbar. Men i bakgrunden lurar även en osynlig skurk – den känslomässiga berg- och dalbana man ofrivilligt spänner fast sig i varje morgon.

Under bra dagar är man on top of the world. Inspirationen flödar, produktiviteten är hög och det känns som att man kan klara vad som helst. När det känns som att skolan är under kontroll upplever jag att jag har mycket mer tid över – jag kan träna, laga ordentlig mat, göra roliga saker på kvällar och helger. Och det gör i sin tur att dagarna blir ännu bättre.

ANXIETY

Text: Redaktionen

De mindre bra dagarna är svåra att ta sig ur. Särskilt i vissa perioder, exempelvis då vintermörkret kväver inspirationen eller där oron över en särskilt utmanande kurs ständigt är närvarande, och egentligen inte slutar gnaga helt i bakhuvudet förrän ett godkänt resultat rapporteras in på Ladok. Sådana perioder kan jag drömma mardrömmar om att kugga tentor, och trots att jag vet att det känns lite bättre så fort jag pluggat lite mer så kan det vara svårt att ta sig dit. Under mindre bra dagar har jag plötsligt inte ens tid att gå och handla, och allt som hindrar mig från att plugga är ett hot mot mina chanser att klara mig.

“Under mindre bra dagar har jag plötsligt inte ens tid att gå och handla, och allt som hindrar mig från att plugga är ett hot mot mina chanser att klara mig.”

Det som verkar hjälpa med att förbättra mindre bra dagar är att försöka ta ett steg tillbaka och sluta vara så hyperfokuserad på skolan. Att försöka låta bli att tacka nej till roliga saker för att man känner att man måste plugga, och att ge sig tid att ta en paus även om stresshjärnan fått för sig att man inte förtjänar det. Och att ha klasskompisar att prata ut med, för många gånger är man inte den enda som är stressad och känner att läget är lite hopplöst just då.

Titeln på texten är egentligen lite missvisande, för det är sällan jag har enbart “bra” eller “mindre bra” dagar. Snarare bra eller mindre bra minuter, innan det skiftar håll. Det är ju inte så konstigt att man blir så stressad över skolan – den är avgörande för ens framtid. Men minst lika avgörande är det att man inte går in i väggen, och att man tar hand om sig själv och mår bra. Så njut av de bra dagarna, och när det gäller de mindre bra – kom ihåg att du inte är ensam.

*The feeling in your chest seems to only grow by every passing minute,
like a little wave growing stronger and stronger with every passing second,*

*A tsunami, how can something so destructive also bring a calming sense
under the night sky, the moonlight shining down on you, the sound of
the waves chasing each other with your bare feet dangling down,
waves teasing with coldness and the feeling of inner peace washing over you.*

But

When you least expect it.

*The same waves once being your reason for peace, are now flooding with destruction
over thousands. Broken homes and broken hearts left like a trail behind,
all things you once cherished, all thoughts of reason are washed away as*

If they were never really there. Thousands feeling lost and hopeless.

The thousands, all wearing your face.

HUR MÅNGA LÖVTRÄD GÅR DET PÅ ETT HUSDJUR?

Text: Alexandra Andersson

Illustration: Sandra Ly

Blygsamma solstrålar sveper över hustaken, fåglarna kvittrar i trädkronorna och en svag bris får grässtråna att dallra. Inte ett enda moln skymtar på himlen, de första knopparna har slagit ut på trädgrenarna, och...

“Attjo!”

Idyllen slås i spillror. Fåglarna tystnar. Vinden viskar samtidigt välbekanta mantra: ”stanna hemma om du är sjuk”.

Restriktionerna må vara avskaffade och att nysa gör dig ~~snart~~ inte längre till en potentiell samhällsfara, men nu går vi ändå in i den tredje våren där minsta symtom på förkylning får folk att höja på ögonbrynen. Ännu en vår då jag måste vifta ursäktande med nässprayen varje gång jag snörvlar (“*Nej, det är inte covid-19, bara pollen-22*”). Ännu en vår då jag kommer ta åt mig när någon klagar på att pollenallergiker bara tjarar om sin allergi. För jag gör väl det. Tjarar, alltså. Så varför ska den här texten ska bli ett undantag.

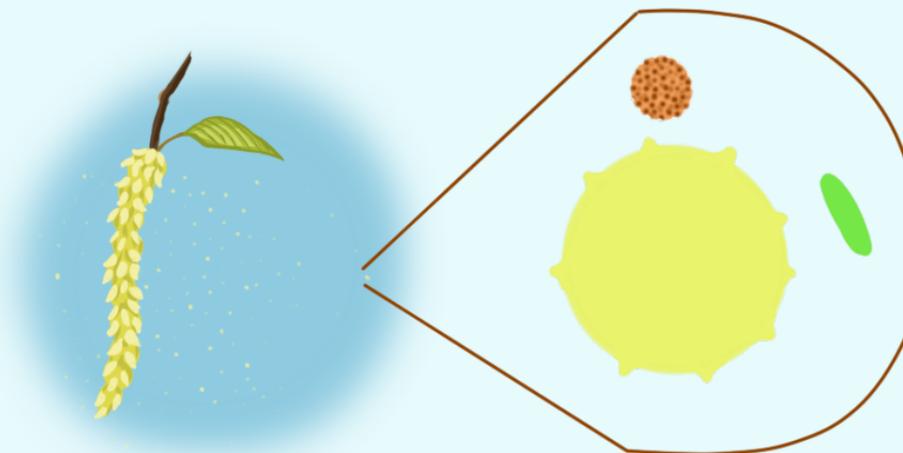
I Sverige har lider ungefär 3 miljoner människor av pollenallergi, enligt *Astma- och allergiförbundet*. Några vanliga symtom är nysningar, snuva, hosta, kliande ögon och trötthet. Mer än hälften av dessa kvalar även in på listan över vanliga symtom på covid-19. Under pandemin har det inneburit stora dilemman i och med önskan att följa restriktionerna, bara för att Sverige består till 14 procent av lövträd, 30 procent pollenallergiker och okänd mängd coronasmittade.

Här hade det varit intressant att jämföra risken för att en pollenallergiker stöter på ett lövträd med risken för att den möter en coronasmittad, men eftersom forskare och matematiker under två års tid har misslyckats med att

förutsäga smittspridningen bör nog jag med en halv kandidatexamen inte ge mig på det. Låt oss istället ställa Sveriges två största allergi-grupper mot varandra. Givetvis ska man aldrig jämföra olika sorters elände för att försöka bestämma vem det är mest synd om, så därför tänker jag göra exakt det nu.

1,8 miljoner svenskar är allergiska mot pälsdjur, främst hund och katt. I februari 2022 fanns 1,05 miljoner hundar registrerade i Sverige, enligt *Jordbruksverket*. För antalet katter ~~eller människor~~ finns ännu ingen motsvarande information. Från och med 1 januari 2023 kommer det dock ändras – ~~för katterna, alltså~~. Enligt en Novusundersökning från 2017 fanns det då 1,44 miljoner katter i Sverige, och om vi antar att antalet katter och hundar ökade lika mycket mellan 2017 och 2022 finns det idag 1,71 miljoner katter i Sverige. Det är alltså 2,8 miljoner hundar och katter, och därmed 1,5 potentiella allergihot per pälsdjursallergiker.

Sverige består till 70 procent av skog, och enligt *Skogsstyrelsen* (2020) är en femtedel av det lövträd. *Skogsforum* skrev 2017 att det finns 80 miljarder träd i Sverige, så uppskattningsvis bör 11,2 miljarder av Sveriges träd vara lövträd. Det innebär att det finns 3700 lövträd för varje pollenallergiker. Risken att som pollenallergiker stöta på sitt allergen i Sverige är därmed 2500 gånger större än risken att en pälsdjursallergiker gör detsamma. Här kanske någon vill invända att lövträdstätheten och husdjurstätheten i Sverige inte är proportionella mot befolkningstätheten, så då faller ju den här jämförelsen platt? Ja kanske, men det är väl inte så statistik fungerar? ”*There are three kinds of lies: lies, damned lies, and statistics.*”, som någon vis ~~förmodligen~~ ~~man~~ person en gång sa.

Som pollenallergiker är jag inte bara allergisk mot våren och tvingas ta allergitabletter, nässpray, ögondroppar och astmamedicin från mars till juni, utan jag har också belönats med korsallergier mot nötter, mandel och de flesta frukter. Jag kan inte äta en semla utan att varva med allergitabletter (~~säg inte till min läkare att jag gör det~~), och en för lite gräddad äppelpaj kan också ställa till det. Den enda fördelen min pollenallergi har gett mig var på idrottslektionerna i gymnasiet när jag fick göra löpträningen inomhus på löpband istället för utomhus.

Även om det alltså ~~tväksamt-statistiskt~~ objektivt sett är värre med pollenallergi kan man konstatera att pandemin har ställt till det för båda grupperna. Å ena sidan: den pälsdjursallergiska pappan som tillslut inte kunde stå emot barnens tjar om att skaffa en corona-valp, och som nu desperat skriver i varenda Facebook-grupp för att hitta någon som kan ta hand om hunden

på dagarna nu när kontoret öppnat upp igen. Å andra sidan: den pollenallergiska tonåringen som inte vet om hon bara är snuvig för att det är vår, eller för att hon träffade en som kanske hade träffat en som hade corona, och kan hon verkligen gå till skolan och skriva kursprovet nu?

Just där finns kanske också svaret på varför pollenallergiker tjarar om sin allergi. Det enda sättet för mig att kunna befinna mig bland folk under pandemins vårmånader har varit att i förebyggande syfte informera om att jag är allergisk, för att slippa skeptiska blickar så fort jag snyter mig eller nyser. Tro mig när jag säger att ingen önskar mer än jag att det här blir den sista våren då jag och alla andra pollenallergiker måste tjata om vår pollenallergi. Snart får vi kanske istället höra alla under pandemin nyblivna husdjursägare tjata om sin pälsdjursallergi.

Källor:

<https://jordbruksverket.se/e-tjanster-databaser-och-appar/e-tjanster-och-databaser-djur/hundregistret/statistik-ur-hundregistret>

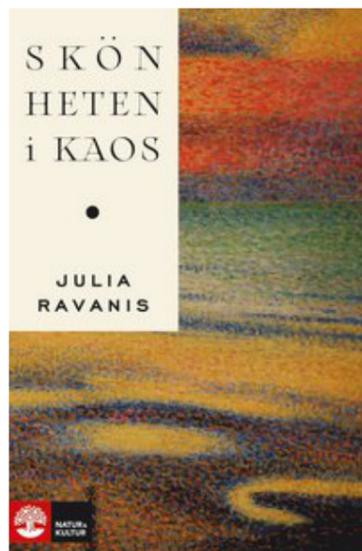
<https://astmaoallergiforbundet.se/information-rad/allergi/palsdjursallergi/>

<https://astmaoallergiforbundet.se/nya-siffror-sa-manga-far-pollenvaccin-i-varje-region/>

HU:S BOKTIPS

Skönheten i Kaos

av Julia Ravanis

Text: Agnes Ungman

Vad gör studenterna på Chalmers? En välstuderad fråga få kan besvara. Somliga lyckas med en så kallad civilingengörsexamen i tekniskt fysik, tar en fil.mag i idéhistoria, doktorerar i teknikhistoria och skriver en bok som sammanväver allt det och lite till. I alla fall om man heter Julia Ravanis.

Skönheten i kaos förklarar den teoretiska fysikens svårförstådda partiklar, vågrörelser och mystiskt mörka materia med den gemensamma nämnaren hos oss alla: livet. Erfarenheten av att vara student, mötet med den första kärleken, känslan av hur tiden flyger iväg under en rolig fest eller tvivlet på sig själv och sina drömmar - genom relaterbara urplock ur sitt eget liv ger hon fysikens fenomen en verklighet utanför dess formler och grekiska bokstäver. Samtidigt vävs den historiska utvecklingen av den teoretiska fysiken in, där Ravanis lyfter fram kvinnliga forskare som genom historien hamnat i skymundan för manliga företrädare. Att exempelvis Einstein, stereotypbilden för det enskilda geniet, till stor del diskuterade och sannolikt utvecklade teorier med sin framstående matematiker till fru är det inte många som talar om.

Som blivande biotekniker var inte utan att jag under läsningen ibland tappade bort mig när de kosmiska resonemangen blev lite för abstrakta för min (svaga) dragningskraft till fysikens teorier. Båvan inför kommande kurs i inledande fysik till trots var Skönheten i kaos en väl värd läsoplevelse med ett vackert bildspråk, tänkvärda referenser och inte minst en påminnelse om att man ibland behöver lyfta blicken från kursboken, extentan eller labbrapporten för att kunna se skönheten i allt det som människan tagit reda på och vi studenter lär oss om världen.

Elaf Ali är journalist och programledare, född i Bagdad och uppväxt utanför Kristianstad. 2021 debuterade hon med Vem har sagt något om kärlek?, en bok om Elafs hedersstyrda uppväxt i Sverige. Den dag då Elaf får mens förändras allt. Nu är hon kvinna, och får inte vara nära killar, delta på simlektionerna eller göra andra saker som kan skada familjens heder. Medan Elafs tillvaro krymper gör hennes föräldrar sitt yttersta för att hitta en man att gifta bort henne med, och i sin önskan att få vara en vanlig tonåring blir Elaf varse hur långt hennes familj är beredd att gå för att bevara sin heder.

Inga är ord är tillräckliga för att beskriva den här boken. Det är svårt att recensera självbiografiska böcker utan att det känns som att man recenserar någons liv. I det här fallet är det ett chockerande tufft liv som man som läsare bjuds in att betrakta, och det är med en molande känsla i magen och stundtals tårfyllda ögon som jag tar del av Elaf Alis skildring av sin uppväxt präglad av hedersförtryck.

Vem har sagt någon om kärlek?: Att bryta sig fri från hedersförtryck

av Elaf Ali

*"Pappa, hade du ... kunnat ...
hade du mördat mig ... om du
fick veta att jag hade
pojkevän?"*

[...]

Utän att blinka svarar pappa:

"Ja."

s. 83

Böckerna Six of Crows och Crooked Kingdom är en del av en duologi skriven av författaren Leigh Bardugo. Dessa två är en del av ett större universum kallat Grishaverse. För att förstå helheten i dessa böcker kan det vara bra att ha läst de första tre böckerna i Shadow and Bone-trilogin. Men jag gjorde inte det och tyckte att det gick jättebra att förstå ändå; jag hade ju lite bakgrundsfakta om trilogin. Anledningen till att jag började med Six of Crows och Crooked Kingdom före den "riktiga" första bokserien är på grund av Netflixserien Shadow and Bone. Den serien gjorde mig jätteintresserad av just karaktärerna Kaz, Inej och Jesper. I Netflixserien är endast tre av sex karaktärer från duologin med, medan vi i böckerna introduceras till de resterande i gänget. Denna bok läste jag under sommaren 2021 efter en väldigt lång tid av att knappt läsa någon bok alls. Det var just den här duologin som fick mig att hitta tillbaka till läsglädjen.

Jag rekommenderar verkligen den här duologin eller åtminstone den första boken Six of Crows eller den första boken i hela Grishaverse, Shadow and Bone. Tänk er en mix av grisha (häxor) med olika sorters krafter och en stad inspirerad av gamla tidens Amsterdam, kallad Ketterdam med tuffa levnadsvillkor där de rika vita männen likt små oskyldiga barn behöver söka sig till korruption och gängrelaterad kriminalitet för att kunna gå säkra. Boken följer flera karaktärer i ett gäng kallat The dregs och deras ledare Kaz Brekker. Kaz har dock en överordnad som ibland kan känna sig hotad av Kaz inflytande i gänget (maktkamp?). Det är så mycket som händer i boken och man kan verkligen inte gissa sig fram till händelserna. Om du gillar fantasy med komedi, sarkasm och katartiska upplevelser med små korn av en modern och mörk samhällsetetik kommer du älska Six of Crows och dess uppföljare Crooked Kingdom.

Det finns så många lager i den här berättelsen som säger så mycket om det svenska samhällets problem. Innan jag läste den här boken var min kunskap om hedersförtryck och hedersrelaterat våld begränsad till inslag i nyheterna, men Elaf erbjuder ett nytt, viktigt perspektiv. Boken varvar historien om hennes uppväxt med inslag där hon intervjuar sin pappa och redovisar fakta om hedersförtryck, och det ger en dynamisk bok som täcker många olika aspekter. Hos mig väcker boken bland annat insikter om samhällets bristande kunskap om dessa strukturer, och vilka följder det kan få.

En gripande, tänkvärd och viktig berättelse för alla som själva har drabbats av hedersstrukturer, och för alla som vill förstå hur det är att leva ett liv under hedersförtryck. Läs den!

Text: Alexandra Andersson

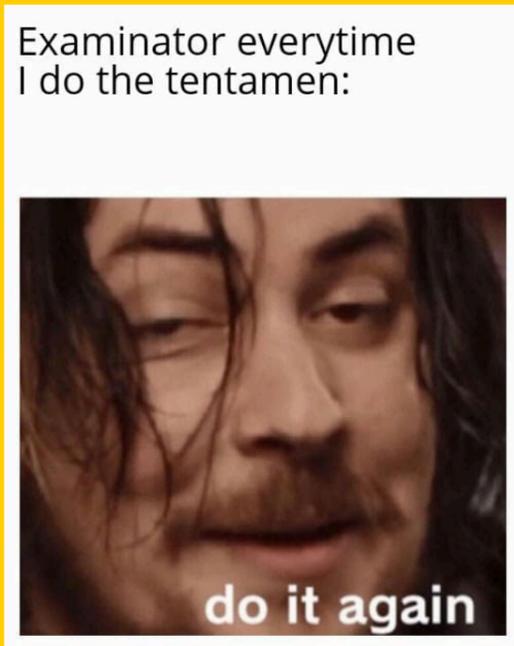
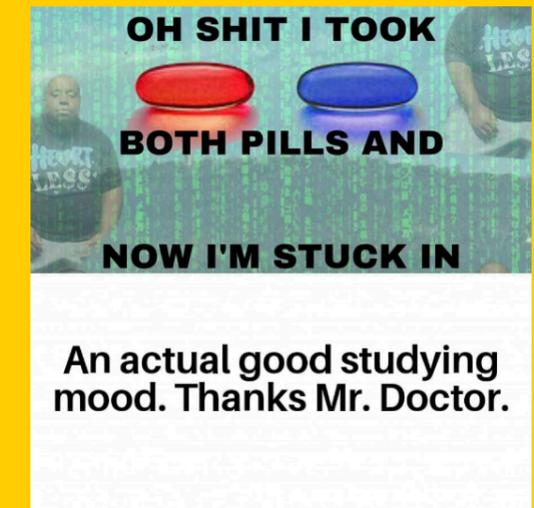
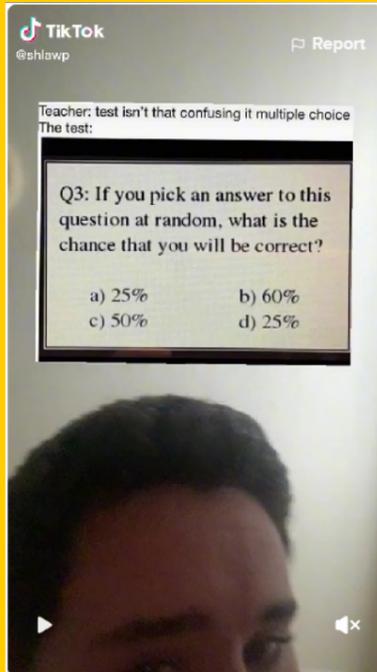
Six of Crows & Crooked Kingdom

av Leigh Bardugo

Text: Lamisa Uddin

M
E
M
E
S

Nästa nummer av Kanalen
kommer i juni! Tills dess kan ni
läsa våra tidigare utgåvor på [https://
kongligkemi.com/kanalen-issues](https://kongligkemi.com/kanalen-issues)

